



Gebakken banaan

Vrolijk maatschappijkritisch toneelstuk
in vier bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEBAKKEN BANAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

NEL BOOMSMA - bijgenaamd "NATTE NEL". Een dakloze zwerfster van eind vijftig/begin zestig, met licht alcoholische trekjes. Altijd een zakflaconnetje met iets alcoholisch bij zich, waaruit ze regelmatig een slokje drinkt. Een fel wijfie, soms iets cynisch, maar met een grote smoel en een klein hart, dat op de goede plaats zit.

LAMME JANE - een prostitué in ruste. Ook een zwerfster en dakloos, maar meestal is ze wel met een of andere "klant" onder dak, dus dat "dakloos" valt meestal wel mee. Wil wel eens een snuifje gebruiken of een jointje roken. Praat een beetje zweverig door alle hulpverleners en al het getherapeuter, dat op haar los is gelaten om haar "op het rechte pad" te brengen. Heeft niet mogen baten: ze doet "het" nu eenmaal graag. Heeft een bromfiets ongeluk gehad en heeft daardoor een verlamde linker (of rechter) arm. Midden/eind vijftig.

KOPEREN CARLA - een voddendoer. Zegt dakloos te zijn, maar weet overal geld uit te slaan. Verzamelt voden, oud papier, oud ijzer en lood, zink en koper. Daar heeft ze een neus voor. Is eigenlijk akelig bij de pinken, ook met computers. Slim en geraffineerd. Rond de vijftig.

JENNIFER VAN WAVERINGEN - burgemeester. Een carrièrevrouw van in de vijftig. Niet zo erg sympathiek en verslaafd aan het pluche. Wil nóg verder komen: staatssecretaris, minister, misschien ooit de eerste vrouwelijke premier? We zullen zien. De jongste: vijftig.

INGRID BAAS - de secretaresse en voorlichtster van Jennifer. Moet de blunders en uitgliers van haar cheffin constant goed maken en recht breien. Een intelligente vrouw van begin vijftig.

MARIJKE VAN GEUSVELD, bijstandsmaatschappelijk werkster. Een muts met allerlei wazige hulpverlenerideeën uit het jaren '70 tijdperk. Erg met zichzelf ingenomen, denkt nog aan een maakbare samenleving. Voor alles is een regeltje en een wetje, iedereen is

verzorgd van de wieg tot het graf. Denkt ze. De praktijk is hard en totaal anders. Zij loopt tegen de zestig.

EERSTE BEDRIJF

Décor: een vuilnisbelt. Allerlei rotzooi. Een brandend vuurtje op de voorgrond. Een gammel hutje van karton, golfplaat en plastic lappen. Een gammel lantaarnpaal geeft spaarzaam licht. Natte Nel is met haar eten bezig. Ze warmt het boven het vuurtje.

Net ziet er niet uit. Ongekamde haren, loshangend. Een trui over een bloes over een jas over een trainingsjack over een rok over een vest. Een lange rok tot kuithoogte, smoezelig en gescheurd. Kaplaarzen, of een schoen en een klomp, lange gebreide kousen. Smoezelig, handschoenen zonder vingers, slecht gebit. Ma Flodder of Na Druppel (De Jantjes).

NEL: Zo, es kijke wat of dat de pot schaft... *(opent met moeite een conservenblik met een roestige blikopener. Ruikt aan de inhoud van het blik)* Ah... bone... In een of ander sausie. Lekker. Ik hou van bone. Bederreve niet zo gauw... Ken je nog ete jare na de houdbaarheidsdatum... Tjessis, wat is het overiges koud... Ik besterf et zowat. *(Lamme Jane op. Redelijk goed gekleed, een beetje een verlopen hoer. Bloterig, hoge hakken, wat overdreven en vlekkerig opgemaakt)*

JANE: *(tot Nel)* Zo... ga je dinere?

NEL: *(vergenoegd in het blik bonen roerend en prikkend)* Ja, lekker... bone... Mot je ook een happie?

JANE: *(gruwend)* Van die viezigheid? Waar heb je dat nou weer vandaan?

NEL: *(verontwaardigd)* Helemaal geen viezigheid... Dat doe JIJ, met die gore voze klante van je... Lekker, bone... Uit de container van Appie. Over de datum, maar dat maakt geen moer uit. En 't is gratis... Hi hi hi... Je hebt er geen bonuskaart voor nodig... Maar je krijgt er ook geen zegeltjes bij. Da's jammer, eigenlijk.

JANE: *(ongelovig)* Dat eet je zo uit blik?

NEL: Ben jij belazerd... Wat dacht jij nou? Ik warrem et eerst op... En dan lekker uit blik. Het hele blik leeg, dat scheelt weer een hoop afwas... Hi hi hi... En een lekker slokkie d'r bij... *(haalt uit één van haar vele jaszakken een zakflacon, ontkurkt deze en drinkt smakkend een paar slokken)* Zo, dat doet een mens goed...

JANE: Wat drink je daar?

NEL: Vruchtenwijn... met sherry en jenever. Lekker hoor.

JANE: Dat drink je toch niet!!

NEL: Naturelijk wel. Da's allemaal alcohol en dat heb een mens nodig. Dat houdt een mens warm... Nou, as je ook wat bone mot, zoek dan effe een leeg blik... Ken je mee-ete.

JANE: Mens, je wordt nog ziek!

NEL: Van de kou misschien, maar niet van me ete. Allemaal uit de container van Appie! Kijk, ze kenne van me zegge wat offe ze wille, maar me ete komp uit een éersteklas zaak!

JANE: Alsof de Aldi minder zou zijn.

NEL: Dat weet ik niet... Die hebbe geen container... Die gooie zeker nooit wat weg, die krente... Nou, toe, eet wat... Da's goed tege de kou.

JANE: *(huiverend)* Ja... 't is wel koud...

NEL: *(smalend)* Vind je het gek... Je loopt bijkans in je blote kont...

JANE: Ik trek geen klanten in twee dikke truien, een ouwe jas en in zweterige bontlaarzen. ...Ik moet er aantrekkelijk uitzien!

NEL: Benne je klante vast en zeker allemaal zwaar visueel gehandicapt... Mot je d'r zien... Een afgetuigd slooprijp fregatschip na zware storm... As jij zo langs een kippenhok loopt rake die beeste spontaan van de leg...

JANE: *(kijkt om zich heen)* Ik zou hier een heer ontmoeten.

NEL: Zo... Jij spreekt af op chique plaatse!

JANE: Hij wil niet met mij gezien worden.

NEL: Dát ken ik begriipe... Zo'n man schaamt ze eige rot!

JANE: *(vermanend)* Nee... Vanwege z'n vrouw. Hij is getrouwd en heeft drie kinderen.

NEL: En een slechte smaak.

JANE: *(zwoel)* Ik geef hem wat zijn vrouw hem nooit gaf...

NEL: *(giechelend)* Hi hi hi... Ja... Vlooiie!!!

JANE: *(schel)* Je zal je soort bedoelen... Als d'r ééntje vlooiien heeft, ben jij het wel!

NEL: *(peinzend)* Vlooiie? Nee, dat niet... Luize misschien, of nete... Dat jeukt zo op me harses... Maat vlooiie? Ach, wat maakt 't uit... Zeg, legt zo'n vent nou nooit es te zeure over de manke klauw van jou?

JANE: Mens, doe niet zo stom... Zo'n vent komt toch niet voor m'n händen...

NEL: *(grinnikend)* Nee, da's waar... *(neemt een sloke uit haar zakflacon)* Hé, dat doet goed met de kou... *(schept wat bonen in een leeg blik of op een leeg bord, geeft dat aan Jane)* Hier, vreet op, kreng... Hejje ook es wat warms in je lijf. Want je "l o v e r" is nog in geen velde of wege te bekenne... Hij ken et zeker niet vinde...

JANE: *(kijkt richting coulissen)* Daar komt wél iemand aan... *(proeft van de bonen, heel voorzichtig, proeft nog een keer een eet dan heel snel haar portie op. Dan, verrast)* Verrek! Best lekker!

NEL: *(eenvoudig en trots)* Appie... Allemaal éérsteklas spul, en dat proef je... Wie daar aankomt is niet je afspraakie, maar Kopere Carla, die voddendraapster... Kijk uit want ze steelt het goud uit je kieze... De del. *(Carla op, met een volgeladen winkelwagentje vol rommel, vooral veel metaal: koperdraad, oude pannen, buizen en pijpen, een oud verwarmingsradiatortje, en verder hangen er allemaal volgepropte plastic boodschappentassen en -zakken aan het karretje. Bovenop de stapel ongeregeld ligt een computer, compleet met toetsenbord en beeldscherm. Carla is in veel zwarte voddige kleding gestoken, met veel opzichtige nepsieraden)*

CARLA: *(hijgend)* Een mooie oogst...

NEL: *(afkeurend)* Tjessis, mens... Wat mót je toch met al die bende?

CARLA: *(verontwaardigd)* Bénde? Mens, je bent niet lekker! Weet jij wel wat dit kost? Moet je eens even kijken... Hierzo... Roodkoper! Doet vier euro de kilo... Roestvrij staal... Nou, dat is goed voor zo'n twee euro... Het ouwe ijzer is vijftig cent... Ze verbouwe het gemeentehuis! Ze flikkere alles weg! Nou, dan raus ik toch even door die afvalbakken... Dit is m'n vierde karretje al... Breng ik alles morgen naar de oudijzerboer... Moet jij eens opletten, heb ik een mooi daggeldje!

NEL: *(wijzend op de computer)* En wat mot je dan met die tillevisie?

CARLA: *(hoofdschuddend)* Da's geen televisie, da's een computer... Die zal wel kapot zijn, maar ik dacht: wie weet krijg ik er nog een grijpstuiver voor...

JANE: *(smalend)* Welnee, kind... Die troep veroudert allemaal zo snel...

NEL: *(tot Jane)* Net as jij...

JANE: Als die dingen wat ouder zijn worden ze waardeloos... *(tot Nel)* Heb je nog bonen?

NEL: *(graaft uit een stapeltje afval een nieuw blik op)* Je treft het... Capucijners... Nieuwe oogst 1999... *(draait het blik open, kijkt er in. Dan, verrast)* Verrek... benne die zwart?

JANE: *(walgend)* Die zijn bedorven!

NEL: *(ruikt er behoedzaam aan)* Zou et? *(steekt haar vinger in het blik, likt die met smaak af)* Een beetje sterk van smaak misschien... Maar d'r is niks mis mee! *(begint enthousiast te eten)*

CARLA: *(tot Jane, duidend op Nel)* Die kan je stront laten vreten... Die vindt alles lekker en wordt nergens ziek van. Dat gaat ook nooit dood, zelfs niet als je het onder een tram gooit. IJzersterk.

CARLA: IJzer is vijftig cent... Lood is duur, maar dat vind je weinig... Ze hebben steeds meer kunststof... *(Jane kijkt nieuwsgierig in het karretje van Carla)*

JANE: 't Is nog niet eens zo'n ouwe computer... Ik zie deze nog geregeld bij klanten van me... Maar ze nemen steeds meer een laptop.

NEL: *(etend)* Wat is nou toch weer in vredesnaam een laptop?

JANE: Da's alles in één, in een soort koffertje... Die kan je op je schoot nemen.

NEL: Daar hebbe ze jou toch voor?

JANE: Sommige mannen zijn er aan verslaafd!

NEL: Aan jou? Dat ken ik me niet indenke.

JANE: Nee, aan dat gecomputer... Sex op de computer, met chatten en zo...

NEL: *(smalend)* Nou ja, as ze moete kieze tussen jou of een nummertje op de computer... Met zo'n kassie blijf je tenminste schóón!

JANE: *(verontwaardigd en fel)* Ik ben brandschoon op m'n lijf!!

NEL: *(geringschattend)* Op je lijf misschien wél, maar je klere stinke.

JANE: *(giftig)* Ja, wat moet ik? IK heb geen fatsoenlijk huis onder me gat... Ik heb niet eens een knappe kast waar ik m'n kleren kan opbergen... Ik sta op de urgentielijst van de woningbouw... Nummer 1285. Als het méézit kan ik vier jaar na m'n dood in een flatje.

NEL: *(kalm)* Dan bof jij nog... Ik sta ingeschreven voor een nieuwe kartonnen woondoos... Maar d'r benne probleme bij de fabriekazie van die doze... In de regen worde ze nat en dan zakke ze as plumpuddinge in mekaar... D'r komme nieuwe... Die worde geplastificeerd en dan staat er statiegeld op... Mag je ze steeds om de drie maande inruile... Maar dan magge ze niet beschadigd weze... En het benne éénpersoonsdoze... As je d'r met ze tweeje in gaat wone korte ze dat op je uitkering!

JANE: *(fel)* Dus vind je het vréémd dat je kleren gaan ruiken als je ze op de vuilnisbelt moet bewaren... Ik heb de mooiste setjes... Heel vrouwelijk en verleidelijk allemaal... BH' s waar je de tepels door ziet komen...

NEL: *(vies)* Hè, get...

JANE: Slipjes zonder kruis...

NEL: Tocht dat niet verschrikkelijk?

JANE: Corseletjes...

NEL: Coteletjes?

JANE: *(boos)* Nee!! K o r s e l e t j e s, muts! Het enige waar jij aan denkt is eten!

NEL: *(schouder ophalend)* Best lekkere bone... Vlees vind je zelde! As ze dat weggoeie kruipe de maaje d'r meestal al uit...Dus ik dacht: koteletjes? Dat zou effe lekker wezel

CARLA: *(is onderwijl aan het rommelen met de computer)* Zeg... *(kijkt naar het beeldscherm)* Deze heeft ook een eigen voeding... Hij doet het nog een beetje!

NEL: *(verbaasd)* Een eigen voeding? Wat éét zo 'n ding dan?

CARLA: *(verbaasd)* Krijg nou niks... Weet jij van wie dat ding geweest is?

NEL: *(vinnig)* Als-t-ie nog zo goed is, zal je 'm wel geklauwd hebbe... Of hij is van een vrachtauto gevalle...

CARLA: *(scherp)* Hij lag gewoon in een afvalcontainer.

NEL: *(smalend)* Ja ja, maak dat de kat wijs... Ik kijk in iedere container die ik tegenkom, maar IK vind zoiets nou nooit!!

CARLA: Ja... omdat jij alleen op eten gespinsd bent... Als het niet eet- of drinkbaar is moet Natte Nel het niet!

NEL: *(neemt weer een slokje)* Van jouw lulle krijg ik dorst.

CARLA: *(bespeelt het toetsenbord)* Hij was van de burgemeester!!

NEL: *(smalend tot het publiek)* Lag gewoon in de container. De tillevisie van de burregemeester... Dat geloof je toch zellef niet!

JANE: *(nieuwsgierig)* Laat mij eens kijken... Wat zijn dat nou? Allemaal sommetjes?

NEL: *(smalend)* 't Zalle wel weer van die idiote spelletjes weze... Van de postcodeloterij of zo...

CARLA: *(driftig op het toetsenbord tikkend)* Nee, nee, nee... Ha ha!! Dat is de begroting! De geheime begroting voor volgend jaar! Èh wat is dit... He, dat is interessant... Een privé-gedeelte...

JANE: *(verrast)* Heet die burgemeester Van Waveringen? Krijg nou wat...

CARLA: Jennifer van Waveringen. Wij hebben een vrouwelijke burgemeester.

JANE: *(beslist)* En d'r man heet Tom... Tom van Waveringen. Hij rijdt in een rode BMW.

CARLA: Best mogelijk... *(verrast)* Ken jij die dan?

JANE: *(ongeduldig)* Ik zit op 'm te wachten. Tom van Waveringen... één van m'n beste klanten. Een liefhebber.

NEL: Omdat die man nou toevallig ook van Wafelen heet... .

JANE: *(vermanend)* Van Waveringen!!!

NEL: *(onverstoorbaar)* Dat zeg ik Van de Watering...

CARLA: *(vermoeid)* Laat maar.

NEL: Of van Wafelenstein, wéét ik véél! Wil dat nog niet zeggen dat-ie de man van de burgemeester is? D'r benne meer hondjes die Fikkie

hete... *(neemt een slok)* Neem mij nou... Ik heet Boomsma, nou, dan betekent dat niet automatisch dat ik famielje ben van een jeneverstoker... *(kijkt naar het lege flesje in haar hand)* Hoewel...?

JANE: *(fel)* Reken maar van yes dat die Tom van Waveringen haar man is... Een rijke donder... En hij wil altijd wat anders!

NEL: *(droog)* Snap ik niet dat-ie bij jou blijft komme... Of zet je steeds een andere pruik op?

CARLA: *(op het scherm kijkend en het toetsenbord - gebruikend)* Kijk, kijk, kijk wel, wel... Tssss... Maar dát is een mooie boel!

NEL: Je amuseert je nog al.

CARLA: *(gniffelend)* Tja, wat wil je... Dit is hot stuff...

JANE: *(enthousiast)* Ja, een stickie... Dáár zou ik bést zin in hebben... En een lekkere beurt, want ik begin droog te lopen.

NEL: *(bied haar de zakflacon aan)* Neem een slokkie. Dorst is verschrikkelijk.

JANE: *(verachtelijk)* Ik ben béter gewend!

NEL: *(mopperend)* Verwend secreet. Dan niet... Verrek, hij is leeg... Effe bijvulle... *(sloft weg, pakt een ouwe vijf liter verpakking, giet met een trechtertje haar fles vol en likt de druppels eraf)*

CARLA: *(achterdochtig)* Wat is dat nou weer voor rotzooi? Anti-vries?

NEL: Tafelwijn met bessen, port en berenburger...

JANE: *(hoofdschuddend)* Ik zei het je toch... Niet dood te knuppelen.

CARLA: *(opgewonden op het beeldscherm kijkend, dat VAN DE ZAAL AF IS GEWEND, dus het publiek kan niet het scherm zien)* Oooohhhh een E-mail! Aan d'r vriendje!

NEL: *(triomfantelijk)* Nou, zie je wel... Ze hèp niet eens een man, ze hep een vriend.

JANE: Ze heeft een man én een vriend, da's tegenwoordig heel normaal.

NEL: *(grimmig)* Dat had me man zaliger es motte flikke... Een wijf en een vriendin... Had ik 'm persoonlijk ze pote gebroke... En ze nek!!

CARLA: *(onderwijl door computerend)* Wat, ben jij getrouwd geweest, Nel?

NEL: *(trots)* Bijna vijfentwintig jaar!! Ja! Met één en dezelfde man: Jaap... O, et was 'n béste man... Hij hield van een neutje. Nou, ik ook, dus dat zat wel snor. Maar já, hij dronk er wel es eentje te véél... Èh dat wier 'm noodlottig. Hij sloeg over de kop.

JANE: Met de auto?

NEL: Met ze brommer. En hij zelf hing in de boom, met een gebroke nek. Eerst kwame ze ze brommer nog thuis brenge... En daarna ze pet, want hij werkte bij de reiniging... En toen kwamme ze vertelle dat-ie; dood was, en zo lam as 'n aap... Nou, en toen vond ik d'r niks

meer an... Zonder Jaap was et allemaal zo doelloos... D'r kwam nooit meer iemand thuis... En voor wie most ik nou koke? En 's avez gesellig een neutje drinke? Toen heb ik et maar late versloffe... Ik ging de stad in... Ik vergat me huur te betale, en me gas en licht... Dat dee Jaap altijd, die was daar heel secuur in... Sneje ze me af... Ach, dan nam ik nog maar een slokkie... Eh toen moest ik me huis uit... Ik dacht, misschien is Jaap wel op de reiniging... Dat was natuurlijk niet zo, maar dan was ik op de belt toch nog een beetje bij Jaap... Zodoende, zie je... *(neemt nog een slok uit haar zakflaconnetje)*

CARLA: *(toch wel een beetje onder de indruk)* Èh... kinderen...?

NEL: *(schijnbaar onverschillig haar schouders ophalend)* Na acht jaar een miskraam... En toen twee jaar later een kind dat maar één dag geleefd heb... Toen hoefde het niet meer van Jaap... En ik... ach... Ik wist het niet meer... Ik most er maar mee lere leve, zei de dokter... En die vond ook dat ik teveel dronk... Ach, ze prate allemaal over me drinke, maar niemand weet wat een dorst je ken hebbe..

JANE: *(triest huiverend)* Jezus, Nel...

NEL: Ja, kijk... Eigenlijk mag je 's nachts niet op de belt, weet je... Maar de directeur van de reiniging kent me en die knijpt voor Natte Nel een ogie toe... Zet soms een een paar knappe flessies voor me klaar... Of legt es een warreme jas apart... Of een stevige prak boerekool... Zie je, je heb ook nog wel goeie mense... Maar 't worde d'r wél steeds minder!

CARLA: *(scherp en ingespannen computerend)* Dat mag je wel zeggen, ja... wát een stelletje schooiers!

JANE: *(opgewekt nieuwsgierig)* Is er wat?

CARLA: Dit is écht leuk... En volgens mij had dit helemaal niet weggegooid mogen worden! Dit is misschien wel geld waard... Véél geld! *(vergenoegd grinnikend)* Hi, hi, hi... Die Jennifer van Waveringen...

NEL: *(achterdochtig)* Hoe heet ze?

CARLA: Jennifer van Waveringen... Dat staat hier... Hoezo?

NEL: O, nee, niks... Jennifer... Da's een naam die je niet zo vaak hoort. Ik heb een schoolvriendinnetje gehad, die heette óók Jennifer... Jennifer Bos... Zodoende...

CARLA: *(met stijgende verbazing)* Ho, ik ben nog niet klaar... Ze heet voluit - tenminste dat staat hier - Mevrouw Meester Jennifer van Waveringen geboren Bos!

NEL: *(verrast)* Je liegt het! Jennifer Bos... We noemde haar Jenny... Jenny Bos uit de Vogelekeet! O, hoe is het gods mógelijk!

JANE: Vogelenkeet?

NEL: Ja, zo heette die buurt waar ze vandaan kwam... Eigenlijk de Vogelenbuurt, of vogelbuurt... Je kent dat wel: Kievitstraat, Reigerstraat, Gruttostraat... Nou, dat was me het buurtje wél, hoor... Géén beste buurt... De vondelbuurt gold as effe knapper, met de Gijsbrecht van Amstelstraat enzo... En die Jenny was een mooie in d'r jonge jare! Man, die lustte er wel pap van... Die heb er meer gehad dan dat er klinknagels in een spoorbrug zitte... Met vergeleke was Lamme Jane hier een soortement van heilssoldate, zal ik maar zegge...

CARLA: (*listig*) Het zou best eens dezelfde kunnen zijn. En volgens mij is ze er nog steeds niet vies van, want ik ben al héél wat namen van vriendjes tegengekomen op haar site... Dat liegt er niet om!

NEL: (*opgetogen*) Naturelik is het dezelfde... Jennifer van Waveringen-Bos... Zoiets verzin je toch niet...

JANE: (*nadenkend*) Een heilssoldate... Ik moet er niet aan denken... Al die wijven met dat hallelujagezang en die tamboerijnen...

CARLA: Er zijn ook mannelijke soldaten... En soms bést knappe!

JANE: (*schamper*) Ja, ik zal me daar even de hoer van de compagnie gaan spelen... Waar zie je me voor aan? Twee, hooguit drie klanten op een dag, en dat is het wel zo'n beetje...

NEL: (*vals*) Gos, dat jij dat nog redt, op jouw leeftijd... Is dat nou nog een beetje lonend, die bejaardenseks?

JANE: (*trots en parmantig*) Je moest eens weten... Wat jongere meiden niet meer voor elkaar krijgen, lukt mij in een kwartiertje...


NEL: (*vrolijk*) Jij spalkt hun geval?

CARLA: (*gierend*) Ze was laatst met een oud opaasje bezig... Met haar mond. Na een kwartiertje zegt ze tegen die ouwe baas: Nou opa, hij wordt niet erg stijf... Dat maakt niet uit, zegt die ouwe... Hij wordt wél lekker schóón!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto